

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X
státní příslušnost X
bytem X
zastoupena advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo nám. 18, Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2023, č. j. MV-91086-6/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 13. 4. 2023, č. j.

OAM-18143-4/ZM-2023. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zastaveno správní řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti její zaměstnanecké karty, neboť žalobkyně v určené lhůtě neodstranila podstatné vady žádosti, které brání v pokračování v řízení.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně dne 9. 3. 2023 požádala o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Ke své žádosti však nepřiložila doklad o zajištění ubytování ani pracovní smlouvu či dohodu o pracovní činnosti. Přes náležitou výzvu k doplnění žádosti, kterou si žalobkyně osobně převzala, nebyla žádost ve stanovené lhůtě doplněna, pročež správní orgán I. stupně řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil.
3. K odvolání, jehož středobodem byla argumentace psychickými potížemi žalobkyně, žalovaný uvedl, že v řízení o žádosti je postup správních orgánů determinován aktivními kroky žadatelky. Ta v prvostupňovém řízení žádné psychické obtíže netvrdila, žádost si podala osobně a rovněž převzala výzvu k odstranění vad. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 4. 2014, č. j. 32 A 10/2013-36, žalovaný konstatoval, že žalobkyně neprokázala, že by v době probíhajícího řízení byla hospitalizována či byla v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Pokud si byla vědoma psychických obtíží projevujících se již od roku 2020, měla k provádění úkonů ve správním řízení zmocnit jinou osobu, což učinila až v řízení odvolacím. Žalobkyně pobývá v ČR od roku 2009, o prodloužení pobytového oprávnění nežádá poprvé, postup jí tedy musel být znám. Její psychické potíže vyžadují pouze ambulantní léčbu a žalovaný je nepovažuje za důvod bránící žalobkyni v předložení požadovaných náležitostí. Správní orgán I. stupně neměl jinou možnost než řízení zastavit.
4. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné. Žalovaný nemá oprávnění posoudit, jak závažný byl psychický stav žalobkyně, který vykazuje symptomy psychické nemoci. Žalobkyně byla již od roku 2020 ve špatném psychickém stavu, který vedl i ke ztrátě jejího zaměstnání koncem roku 2022. Žalovaný nevzal v úvahu, že její nečinnost byla způsobena klinickým problémem. Psychickou stránku osobnosti člověka nelze posoudit podle výsledků vyšetření v podobě krevního obrazu nebo CT. Je zde třeba delší léčby. Výrok žalovaného ve smyslu vypovídací hodnoty lékařských zpráv a jeho posouzení o způsobilosti k prokázání důvodu nečinnosti je nezákonný. Závažnost stavu žalobkyně nezpochybňuje ani to, že žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty podala osobně a převzala si výzvu k odstranění vad žádosti. Nemělo by jí být přičítáno k tíži, že s ohledem na její pobyt na území ČR, který se datuje od roku 2009, jí bylo známo, jak probíhá správní řízení o žádosti, a jaké jsou důsledky v případě nečinnosti žadatele. Žalovaný si vytvořil na základě předložených lékařských zpráv vlastní posouzení zdravotního stavu žalobkyně, na kterém staví důvodnost svého postupu. V tom žalobkyně spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.
5. Žalobkyně si je vědoma skutečnosti, že správní orgán I. stupně neměl možnost jiného postupu. Domnívá se však, že na základě podaného opravného prostředku a doložených listinných důkazů bylo na žalovaném, aby důkladně posoudil skutečný stav věci. S odkazem na nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 150/99, žalobkyně uvádí, že žalovaný postupoval formálně. Rezignoval přitom na obecné zásady správního řízení, jako je zásada součinnosti a související dílčí zásady. Žalovaný nezohlednil skutečnost, že se jedná o cizího státního příslušníka. Naopak vychází ze skutečnosti, že zásada veřejné správy jako služby veřejnosti pramení z Ústavy, a tím se omezuje pouze na občany ČR. O to více je třeba klást důraz na konkrétní poučení a dostatečnou součinnost. Žalobkyně vyhledala právní pomoc v okamžiku, kdy obdržela

prvostupňové rozhodnutí, což jí nelze vyčítat, když i žalovaný na svých pracovištích informuje cizince, aby si své záležitosti vyřizovali osobně.

6. Žalobkyně dále odkázala na § 50 odst. 3, § 52 a § 3 správního řádu. Uvedla, že žalovaný otázku ochrany veřejného zájmu spojil s přiměřeností rozhodnutí. Veřejný zájem na zachování zákonnosti je prioritním cílem činnosti státních orgánů. Je ve veřejném zájmu poskytovat všem osobám právní jistotu, která se odráží v legitimním očekávání spravedlivého rozhodování. Žalobkyně považuje postup žalovaného v souladu s § 89 správního řádu za nezákonný, neboť je přesvědčena, že žalovaný se při posuzování důvodnosti odvolání nezabýval veřejným zájmem. Bylo ve veřejném zájmu zohlednit zdravotní obtíže žalobkyně v rámci odvolacího řízení. Žalobkyně poukázala na koncentrační zásadu zakotvenou v § 82 odst. 4 správního řádu a uvedla, že skutečnosti popsané v opravném prostředku nemohla s ohledem na její zdravotní stav uplatnit dříve. Ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu zakotvuje povinnost odvolací instance přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Z toho plyne, že nelze nepřihlédnout k těm skutečnostem a důkazům, které sice mohly být uplatněny i dříve, ale mají vliv na zákonnost rozhodnutí.
7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že nemohla-li si žalobkyně chybějící doklady opatřit v důsledku zdravotních problémů, měla o tom správní orgán I. stupně informovat. Její potíže vyžadují toliko ambulantní léčbu, trvají již od roku 2020, a nejde tedy o novou skutečnost. Nebyly splněny podmínky dle § 82 odst. 4 správního řádu. K zásadě koncentrace řízení žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2016, č. j. 10 A 104/2016-21. Nadto žalovaný uvedl, že doklad o zajištění ubytování obdržel až dne 28. 6. 2023, tedy po vydání napadeného rozhodnutí, a doklad prokazující účel pobytu nebyl předložen vůbec. Otázka veřejného zájmu v kontextu s přiměřeností není pro věc relevantní. Žalovaný odkázal na úpravu zákona č. 175/2022 Sb. a nařízení vlády č. 200/2022 Sb., dle níž není v zahraničně-politickém zájmu ČR, aby na jejím území nově pobývali státní příslušníci Ruské federace a Běloruské republiky. Řízení o žádosti žalobkyně bylo zastaveno z procesních důvodů, tudíž není povinností správních orgánů zkoumat přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že dne 9. 3. 2023 podala žalobkyně žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Protože žádost neobsahovala veškeré zákonem požadované náležitosti, vyzval správní orgán I. stupně žalobkyni k odstranění vad žádosti ve dvacetidenní lhůtě. Konkrétně požadoval předložení dokladu o zajištění ubytování a dokladu prokazujícího pracovněprávní vztah. Výzvu si žalobkyně osobně převzala v den podání žádosti a byla zde poučena, že v případě neodstranění popsanych vad bude řízení o její žádosti zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Protože žalobkyně následně žádné podklady do spisu nedoplnila, vydal správní orgán I. stupně dne 13. 4. 2023 výše označené usnesení o zastavení řízení, které si žalobkyně převzala přihlášením do její datové schránky. Prvostupňové usnesení napadla žalobkyně odvoláním podaným prostřednictvím zvolené zástupkyně. V odvolání poukazovala na své psychické problémy, přiložila k němu dvě lékařské zprávy, nikoli však chybějící náležitosti žádosti. Dne 13. 6. 2023 doručila žalobkyně správnímu orgánu I. stupně oznámení o změně místa svého pobytu spolu s dokladem o zajištění ubytování na žalobkyni uvedené adrese. Správní orgán I. stupně zmíněné dokumenty postoupil žalovanému, jemuž však byly doručeny až dne 28. 6. 2023, tedy po vydání napadeného odvolacího rozhodnutí žalovaného.

9. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
10. Podle § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců je cizinec k žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty mj. povinen předložit a) náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a) a d), tedy i doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území, b) pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti splňující podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) na dobu, na kterou žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty.
11. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
12. Předně soud uvádí, že nesdílí názor žalobkyně ohledně nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek, z něž je v daném případě jednoznačně seznatelné, jak správní orgány rozhodly a z jakých důvodů se tak stalo. Jejich úvahy netrpí rozporností a sama žalobkyně jim evidentně porozuměla, když byla schopna proti nim brojit podanou žalobou. Podstatou žaloby je poukaz na psychické problémy žalobkyně, v návaznosti na něž mělo dle představ žalobkyně s ohledem na zásady správního řízení a veřejný zájem dojít k prolomení principu koncentrace správního řízení. Zde je však argumentace žalobkyně pro soud poněkud nepřehledná z následujících důvodů.
13. Jak bylo popsáno, žalobkyně byla v řízení před správním orgánem I. stupně vyzvána k odstranění vad její žádosti, které spočívaly v absenci dvou dokumentů – dokladu o zajištění ubytování a dokladu prokazujícího pracovněprávní vztah žalobkyně. Není sporu o tom, že žalobkyně žádný z těchto dokumentů v prvostupňovém řízení nepředložila, protože, jak sama žalobkyně uvádí, správní orgán I. stupně neměl jinou možnost než zastavit řízení pro neodstranění uvedených vad. V odvolacím řízení žalobkyně předložila pouze jeden ze dvou chybějících dokumentů, totiž doklad o zajištění ubytování. S ohledem na časovou souslednost se tento doklad dostal k žalovanému až po vydání napadeného rozhodnutí. Nelze však přehlédnout zcela podstatnou skutečnost, že druhý dokument, jehož doložení správní orgán I. stupně výzvou důvodně požadoval, tedy doklad prokazující pracovněprávní vztah, nebyl žalobkyní předložen nikdy, tedy ani v odvolacím řízení. To ostatně logicky zapadá do celkového obrazu situace popsaného v žalobě, dle níž žalobkyně po ztrátě předchozího zaměstnání na konci roku 2022 nakonec nezískala ani nově přislíbenou práci. Lze se tak domýšlet, že žalobkyně přes svou snahu snad ani nemohla doložit pracovněprávní vztah, neboť vhodnou práci marně sháněla.
14. Podstatné však je, že žalobkyně neodstranila vytknuté vady žádosti ani v odvolacím řízení, když žádala o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, avšak v řízení (ani odvolacím) nepředložila náležitost žádosti dle § 44a odst. 9 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Soud proto příliš nerozumí argumentaci směřující k tomu, že by mělo s ohledem na psychický stav žalobkyně dojít k prolomení koncentrace řízení zakotvené v § 82 odst. 4 správního řádu. I kdyby totiž k takovému prolomení došlo, nezměnilo by se nic na tom, že podaná žádost je dodnes neúplná, když nedošlo k odstranění poslední popsané vady. K zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu přitom pochopitelně plně postačí absence jedné podstatné

náležitosti žádosti. Potom nelze než uzavřít, že podmínky pro zastavení řízení dle uvedeného ustanovení správního řádu byly splněny i ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného.

15. Měla-li žalobkyně na mysli, že její žádost má být s ohledem na její psychický stav považována bez dalšího za bezvadnou, nelze se k takovému náhledu přiklonit, neboť nemá oporu v zákoně. Žalobkyně nikdy nepožádala např. o prodloužení lhůty k předložení podkladů, teprve v odvolacím řízení hovořila o svých psychických problémech. Přestože v této fázi řízení již byla zastoupena, ani tehdy nepředložila zmíněný doklad o pracovněprávním vztahu. Žalovaný nepopřel existenci psychických problémů žalobkyně, ty však bez dalšího nebyly důvodem pro zrušení prvostupňového usnesení o zastavení řízení pro neodstranění vad žádosti. Soud ostatně sdílí i stanovisko žalovaného v tom směru, že objektivní okolnosti v dané věci nesvědčí tomu, že by žalobkyně nebyla vůbec schopna své záležitosti zařídit. Žalobkyně si zjevně byla vědoma blížícího se konce platnosti její dosavadní zaměstnanecké karty, dokázala závčas požádat o prodloužení, převzala si výzvu k odstranění vad žádosti, přihlásila se do své datové schránky, čímž si převzala usnesení správního orgánu I. stupně o zastavení řízení, a následně si sjednala zastoupení v odvolacím řízení. I dle žaloby měla na své onemocnění náhled již od roku 2020 a není překročením mezi přípustných úvah žalovaného, pokud ten poukázal na to, že žalobkyně byla léčena pouze ambulantně, a musela být tedy schopna fungovat v běžném životě.
16. Soud lidsky chápe obtíže žalobkyně a nemíní je jakkoli zlehčovat. Po právní stránce však musí uzavřít, že žalobkyně vady žádosti neodstranila, a to dokonce ani v odvolacím řízení, kdy již byla zastoupena, a její psychické problémy tedy nemohly bránit jejímu procesnímu postupu. V řízení před správním orgánem I. stupně žalobkyně o psychických problémech vůbec nehovořila, natož aby žádala o stanovení delší lhůty k doložení podkladů či o prominutí zmeškání lhůty apod. Psychické problémy přitom nebyly novou skutečností, jak sama v žalobě připouští. Správní orgány v daném případě rozhodly v souladu s uvedenou právní úpravou, v čemž soud neshledává porušení zásad správního řízení. Žalobkyní zdůrazňovaný princip spolupráce či veřejné správy jako služby byl naplněn, když správní orgán I. stupně žalobkyni srozumitelně poučil o tom, jaké podklady má k žádosti doplnit a jaký následek nastane, pokud tak žalobkyně neučiní.
17. K zastavení řízení nevedla správní orgány skutečnost, že žalobkyně je cizinkou, nýbrž zákonem zakotvený důvod spočívající v neodstranění podstatné vady žádosti. Při jeho naplnění nemá správní orgán možnost správního uvážení a pokud přistoupí k zákonem předvídanému následku v podobě zastavení řízení, nelze to označit za přepjatý formalismus. V posuzované věci šlo o řízení o žádosti, kdy zákon předpokládá větší procesní aktivitu žadatele. Jistě existuje veřejný zájem na zachování zákonnosti, jenž byl v daném případě naplněn tím, že žalovaný v souladu se zákonem potvrdil usnesení o zastavení řízení o vadné žádosti.
18. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že správní orgány postupovaly vůči žalobkyni v souladu se zákonem. Proto byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s, když žalobkyně se ve stanovené lhůtě na výzvu soudu k této otázce nevyjádřila a žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil.
19. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž žádné náklady přesahující běžný

rozsah činnosti správního orgánu nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. dubna 2024

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce